

नन्वेवंतर्हि लोकत्वाविशेषात्स्वर्गादिवद्भोक्तृभोग्यानां कदाचिद्विनाशः स्यात्तत्राह हेशांतरूपे यद्वाशांतं शुद्धसत्त्वं तद्रूपे वैकुण्ठे मत्पराः कदाचिदपि न नश्यंति भोग्यहीनान भवंति अनिमिषो मे हेतिः मदीयं कालचक्रं च नो लेढि तान्न य सति तत्र हेतुर्येषामिति सुत इव स्नेहविषयः सखेव विश्वासास्प दंगुरि वोपदेष्टा सुहृदिव हितकारी इष्टं दैवमिव पूज्यः एवं सर्वभावेन मां ये भजंति तान्मदीयं कालचक्रं न य सतीत्यर्थः ॥ ३८ ॥ एवं भूतांतु मुक्तिमेकां त भक्तेभ्यो ददामीत्याह इममिति द्वाभ्यां उभयायिनं लोकद्वयगामिनम् आत्मानं सोपाधिकमात्मानमनुये पुत्रकलत्रादयः ये च पश्वादयः रायः धनानि ॥ ३९ ॥ अन्यांश्च परिग्रहान्मृत्योः संसारात् अतिपारये अति तारयामि ॥ ४० ॥ अभक्तानांतु कथंचिदपि न मोक्ष इत्याह नेति मद्भगवतो

न कर्हि चिन्मत्पराः शांतरूपे नश्यंति नो मे निमिषो लेढि हेतिः ॥ येषामहं प्रिय आत्मा सुतश्च सखा गुरुः सुहृदो दैव मिष्टम् ॥ ३८ ॥ इमं लोकं तथैवामुमात्मानमुभयायिनम् ॥ आत्मानमनुये चेहये रायः पशवो गृहाः ॥ ३९ ॥ वि सृज्य सर्वानन्यांश्च मामेवं विश्वतो मुखम् ॥ भजंत्यनन्यया भक्त्या तान्मृत्योरतिपारये ॥ ४० ॥ नान्यत्र मद्भगवतः प्रधानपुरुषेश्वरात् ॥ आत्मनः सर्वभूतानां भयंती व्रं निवर्तते ॥ ४१ ॥ मद्भयाद्वातिवातोऽयं सूर्यस्तपति मद्भयात् ॥ वर्षतींद्रोदहत्यग्निर्मृत्युश्चरति मद्भयात् ॥ ४२ ॥ ज्ञानवैराग्ययुक्तेन भक्तियोगेन योगिनः ॥ क्षेमाय पादमूलं मे प्रविशंत्य कुतो भयम् ॥ ४३ ॥ एतावानेव लोके स्मिन्पुंसां निःश्रेयसोदयः ॥ तीव्रेण भक्तियोगेन मनोमय्यर्पितं स्थिरम् ॥ ४४ ॥ इ० भा० म० तृ० कापिलेयोपाख्याने पंचविंशतितमोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रीभगवानुवाच अथ ते संप्रवक्ष्यामि तत्त्वानां लक्षणं पृथक् ॥ यद्विदित्वा विमुच्येत पुरुषः प्राकृतैर्गुणैः ॥ १ ॥

न्यत्र भगवतो मत्तो विना सर्वभूतानामात्मनो भगवदादिविशेषणत्रयेण सामर्थ्यं निरपेक्षत्वं हितकारित्वं चोक्तम् ॥ ४१ ॥ ऐश्वर्यं स्फुटयति मद्भयादिति श्रुतिश्च भीषाऽस्माद्वातः पवते भीषो देति सूर्यः भीषाऽस्मादग्निश्चेंद्रश्च मृत्युर्धावति पंचम इति ॥ ४२ ॥ मद्भजनादेव मोक्ष इत्यत्र सदाचारं प्रमाणयति ज्ञानेति ॥ ४३ ॥ उपसंहरति एतावानिति मय्यर्पितं सत् मनः स्थिरं भवतीति यत् एतावानेव ॥ ४४ ॥ इ० तृ० टी० पंचविंशतितमोऽध्यायः ॥ २५ ॥ षड्विंशोऽपुं प्रकृत्योस्तु विवेकायोपवर्ण्यते सांख्येन सर्वभावानां जन्मलक्षणभेदतः ॥ १ ॥ धात्रा पुत्राय यत्प्रोक्तं क्षत्रे मित्रा सुतेन यत् मात्रे सांख्यं तदध्यात्मं प्राधान्येनाह तत्त्ववित् ॥ २ ॥ तत्त्वान्मायं यत्प्रवदंति सांख्यमित्यत्र सांख्यं भक्तियोगश्चेति त्रयमुपक्षिप्तं तत्र भक्तिमुक्त्वा इदानीं सांख्यमाह अथेति ॥ १ ॥